

Companyes i companys,

El reglament d'elecció de la primera secretaria del PSC estableix que els candidats i les candidates que hi vulguin optar presentin les línies polítiques i organitzatives de la candidatura, així com els seus plantejaments sobre l'estructura de la Comissió Executiva del partit. Per això m'adreço a vosaltres, i per això crec que és necessari que comenci remuntant-me, molt breument, als orígens de la meva vinculació amb el PSC.

Vaig afiliar-me al Partit dels Socialistes de Catalunya el 1995, tot i que la meva trajectòria política arrenca uns anys abans. Escollit regidor socialista de La Roca del Vallès el 1987, l'any 1991 marca un abans i un després en la meua vida política: vaig conèixer en Romà Planas, alcalde de La Roca, a qui quatre anys més tard, arran de la seva mort, vaig substituir al capdavant del consistori. Les qualitats d'en Romà, les seves virtuts, han estat, són i seran sempre la meua principal font d'inspiració. El seu compromís ferm amb el municipalisme i la seva concepció de la política, entesa com un servei a la ciutadania, han estat sempre la base de la meua manera de fer en política, tant durant els meus 10 anys com alcalde de La Roca del Vallès, com quan vaig assumir la responsabilitat de dirigir el Ministeri de Sanitat del Govern d'Espanya, del gener de 2020 fins el gener de 2021, com també ara, com a cap de l'oposició al Parlament de Catalunya, després de les eleccions del 14 de febrer.

Des de 2016, arran del 13è Congrés del partit, soc secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC, càrrec que vaig assumir de la mà de Miquel Iceta, el primer secretari del partit durant els darrers 7 anys, la persona que ha liderat la nostra organització en un moment extremadament complicat i que ha aconseguit una fita no gens fàcil, que és la de convertir el nostre partit en la primera força política de Catalunya.

Un partit, el PSC, que en el seu 14è Congrés va aprovar unes resolucions i uns acords que marquen l'orientació política i les línies programàtiques del partit i que, evidentment, em faig meves. Uns objectius polítics que, al meu entendre, es resumeixen en dues prioritats fonamentals: aconseguir l'entesa entre catalans i catalanes, i buscar la solució dels problemes reals de la gent. Diàleg i progrés.

Som en un moment de canvis de gran abast i molt de fons a nivell mundial. Canvis molt ràpids, accelerats i de molta intensitat. La pandèmia de la COVID-19 ha posat de manifest les vulnerabilitats de les nostres societats, reforçant-ne la necessitat de la dimensió pública, la necessitat que hi hagi institucions fortes que vetllin per l'interès general. I ha posat també de relleu la vigència dels plantejaments socialdemòcrates, tot i que és cert que ara està en joc la redefinició d'un nou contracte social per al segle XXI, que prengui en consideració els enormes avenços en matèria de tecnologia, d'intel·ligència artificial, l'envelliment de les societats, el feminisme i l'agenda verda. Una redefinició del contracte social que, sens dubte, s'ha de fer en el marc europeu. Europa s'ha reivindicat en aquesta crisi sanitària i n'ha sortit clarament reforçada.

En aquest context de canvis, Catalunya porta massa temps que no està pel que ha d'estar. Portem a les nostres esquenes una dècada perduda, amb mals governs, governs dividits, prioritats equivocades i malbaratament de temps i energies. Mals governs que no han sabut gestionar i que no han generat cap mena de confiança. Uns governs que se senten còmodes en la política de trinxeres i que han deixat un país estancat i sense esma.

A Catalunya hem perdut una dècada en un moment en què el món experimentava els grans canvis que marcaran el futur del nostre temps, on calia assentar les bases d'una recerca capdavantera, de la transició energètica i d'una política industrial 4.0 que assegurés llocs de treball del demà. A Catalunya, mentre tot això succeïa, seguíem enredats en discussions identitàries estèrils i capficats en la guerra de banderes.

Ara, però, s'està obrint un temps nou. Els resultats a les últimes eleccions al Parlament de Catalunya van obrir una nova etapa, i van evidenciar que el diàleg, la reactivació econòmica i la reconstrucció social tenen una àmplia base i un ampli suport a Catalunya. 3 prioritats que els i les socialistes hem establert com a punts cardinals de la nostra acció política, que hem articulats a l'entorn del Govern Alternatiu de Catalunya.

I en aquest nou temps que s'està obrint a Catalunya hi ha d'haver, indefectiblement, 2 regles, 1 mètode i 1 línia vermella. La primera regla és dir la veritat i deixar de repetir un error en base a una gran mentida, el procés. Cal abandonar els plantejaments d'unilateralitat disfressats d'uns drets ficticis, d'una majoria fictícia i d'unes institucions fictícies que exclouen la meitat de la societat catalana. La segona regla és unir, no dividir. Com a catalanistes no volem resignar-nos a aquesta situació, que ens perjudica i ens impedeix avançar: només units avançarem. El mètode de treball ha de ser el del diàleg. Cal restituir la centralitat de la política i, amb ella, la via del diàleg, la negociació i el pacte com a única fórmula per trobar solucions acordades que permetin al país reduir les grans desigualtats que ha provocat. Diàleg de Catalunya amb la resta d'Espanya, però també, i sobretot, diàleg entre catalans. I la línia vermella ha de ser el respecte al marc de convivència, el respecte a l'Estat de Dret. L'únic camí possible és el del respecte a tota la ciutadania i als drets de tots emparats per la legalitat vigent.

Crec honestament que els darrers anys a Catalunya la por ens ha tenallat i la impotència ens ha frustrat, però avui l'esperança i la il·lusió ens empenyen a obrir nous horitzons. I en aquesta nova etapa, reparadora i esperançadora, el PSC hi ha de jugar un paper protagonista perquè, com ja he apuntat a l'inici, hem aconseguit ser el primer partit de Catalunya, que era l'objectiu que el nostre primer secretari es va marcar en el 14è Congrés.

Ara l'objectiu és encara més ambiciós: governar Catalunya. Estem preparats per fer-ho, i ho farem amb un partit fort, sòlid, plenament compromès amb l'ideari socialdemòcrata, reafirmant el seu compromís amb Catalunya, Espanya i Europa, parlant a la Catalunya tota, i no només a una part. El PSC és i ha de seguir sent un partit que aspira a governar. Un partit que faci del respecte la màxima a partir de la qual dur a terme qualsevol acció política. El PSC ha de seguir sent el partit de la proximitat, dels alcaldes i alcaldesses, dels regidors i regidores. Un partit inconformista, per anar a més, per voler més per als ciutadans i ciutadanes de Catalunya. El PSC ha de ser un partit ambiciós, que vol que Catalunya torni a liderar, a ser pionera, a ser a l'avantguarda. El PSC ha de ser el partit del diàleg, entre catalans i catalanes, entre catalans i la resta d'Espanya i també amb Europa. I, sobretot, el PSC ha de ser un partit útil, al servei de la ciutadania de Catalunya. El partit només serà realment fort quan tingui ben articulada la relació amb el conjunt de la ciutadania, i tots els sectors que la representen.

El PSC és un partit que ve de lluny, un projecte col·lectiu que hem construït entre tots i totes i que històricament ha sabut enriquir el seu discurs a partir d'aportacions molt plurals i diverses.

El PSC ha estat i ha de seguir sent aquesta àgora de trobada, un engranatge que funciona a la perfecció quan el debat és ric i intens i quan es garanteix la unitat d'acció posterior.

Quant a l'estructura organitzativa, crec que la Comissió Executiva del PSC ha de ser el més operativa possible, i perquè així sigui cal que tingui representativitat territorial i sectorial, però també cal que es constitueixi una Permanent de la Comissió Executiva que n'asseguri l'operativitat i que garanteixi l'agilitat en les decisions a prendre. Una Comissió Executiva que vetlli per la pluralitat, la representativitat i el debat, i que mantingui la personalitat pròpia del PSC que recull el protocol d'unitat amb el PSOE.

Vull ser primer secretari del PSC: per seguir treballant pel retrobament dels catalans i les catalanes; per recuperar la força i la unitat de Catalunya i la seva gent. Cal reprendre el camí del retrobament, el respecte i l'acord a Catalunya i fugir dels projectes excloents. El futur immediat del nostre país passa per una cosa tan senzilla, però no tan òbvia a casa nostra, com és que el Govern pensi i actuï en nom de tot el país, i no només en una part. Els socialistes volem que el president pugui parlar en nom de tot Catalunya, de tots els catalans i les catalanes, que pugui ser l'altaveu de la ciutadania tota, i hi doni resposta.

Creieu-me si us dic que els millor anys per a Catalunya estan per venir. Uns anys en què el bon govern, el diàleg i els avenços econòmics i socials seran el combustible del motor industrial, social i cívic que històricament Catalunya sempre ha representat. Uns anys, els que vindran, sense bàndols ni blocs. Només Catalunya i els catalans i les catalanes. Uns anys que s'han de construir sobre la base d'un millor autogovern, un finançament just i la prosperitat per a tothom. Uns anys en què el paper del PSC en la construcció del país serà fonamental.

Aquest és el meu projecte per al PSC, i vull que vosaltres, companyes i companys, sigueu al meu costat en aquest apassionant repte.

Barcelona, 25 d'octubre de 2021